

ОТАК, ХИТРУЮЧИ, НАВЧАЄМ!

Учитель хитрим мусить бути,
Дітей не візьмеш голіруч,
Потрібно все нутром відчути
Й уміти підібрати ключ.

Хоч з хитрощами, та навчаєм
Простим премудростям дітей,
Бува, що з болями страждаєм
В печінці, мовби Прометей.

□ Піди і викинь в урну жуйку □,
Покірно вийде викидять
Таку йому жадану кульку,
Щоб потім вже і не згадять.

Але не пробуй запитати,
Чи є у нього в роті щось,
Бо й не моргне, аби збрехати,
За дурня маючи когось.

Та ти його самого в дурні
Пошиєш вкотре крадькома,
Прикрасиш намір свій ажурно
Й легенько, майже задарма.

Отак хитрую на уроках,

Кепкую, беручи на понт,
І атакую з різних боків
На весь доступний горизонт.

Дата написання вірша: 2021-01-13